

Svatý týden a Velikonoce v rožmitálských kostelích

Farní kostel Povýšení sv. Kříže

24. března – Květná neděle

8,15 hod. – průvod do kostela, připomínka slavného Kristova vjezdu do Jeruzaléma, mše sv. se zpívanými pašijemi sv. Lukáše

Triduum

28. března – Zelený čtvrtek

18,00 hod. – mše sv. s připomínkou Poslední večeře Páně

29. března – Velký pátek

17,30 hod. – poslední křížová cesta

18,00 hod. – velkopáteční obřady se zpívanými pašijemi sv. Jana, připomínka Ježíšova ukřižování a smrti

30. března – Bílá sobota – slavná vigilie Zmrtvýchvstání Páně po západu Slunce

19,00 hod. – obřady venku – svěcení ohně a velikonoční svíce, průvod se svícemi do kostela, čtení ze Starého zákona a čtvero starozákonních žalmů, slavné Gloria, svěcení křestní vody a obnova křestních slibů

31. března – Boží hod velikonoční

8,15 hodin – slavná mše sv., oslava Zmrtvýchvstání Páně

Kostel sv. Jana Nepomuckého na Náměstí

1. dubna – Pondělí velikonoční

8,15 hod. – mše sv.

Zprávy a oznámení

Schůzka farní rady

Schůzka farní rady se z původního termínu přesouvá na čtvrtek 21. 3. od 19,00 hodin na faře.

Zpovědní den

V sobotu 23. března přijede do naší farnosti zpovídat P. Josef Pospíšil z Čihoště. Spolu s P. Kuníkem budou udílet svátost pokání v městském kostele a to od 16,00 hod. Jinak se v postní době zpovídá vždy dvacet minut před mší sv. a po předchozí domluvě i na faře.

Obřad mytí nohou

Prosím zájemce o účast na starobylém obřadu mytí nohou, aby se přihlásili u pana kostelníka Mareše.

Květinová výzdoba

Předem chci poděkovat všem, kdo i letos finančně přispějí na květinovou výzdobu našich kostelů o Velikonočních svátcích, především pak na hortenzie u Božího hrobu.

Adorace na Bílou sobotu

Na Bílou sobotu 30. 3. bude možno během dne navštívit ve farním kostele Boží hrob a adorovat zde umučeného Spasitele. Prosím, aby se zájemci zapsali na listinu, která bude v předstihu k dispozici v kostele. Kostel by neměl zůstat ani na chvíli prázdný.

Změna času a změna začátku bohoslužeb

V noci ze soboty 30. 3. na neděli 31. 3. se mění čas od přirozeného střeoevropského na umělý letní. Hodiny se posunou o 60 minut kupředu a my budeme muset na Boží hod vstávat o hodinu dříve. S ohledem na změnu času, dojde i k posunu začátku bohoslužeb ve všední den na 18,00 hodin a středních modlitebních setkání a biblických hodin na 19,00 hodin.

Koncert k 198. výročí úmrtí Jakuba Jana Ryby

Srdečně zveme na koncert žáků a učitelů Základní umělecké školy Jakuba Jana Ryby, který se uskuteční u příležitosti 198. výročí úmrtí Jakuba Jana Ryby (†8. 4. 1815). Na programu mj. bude i Rybova Píseň k Panně Marii na Velikonoce neb Regina coeli pro soprán sólo, sbor a orchestr zkomponovaná pro starorožmitálský kůr před 215 lety.

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Starý Rožmitál, Rybova 1, 262 42 Rožmitál pod Třemšínem
☎ 318 665 182 Uzávěrka příštího čísla je ve středu 3. 4. 2013. Redakce: P. Jan Kuník, Ivana Hoyerová
Zpravodaj a jiné informace najdete i na internetových stránkách: www.farnostrozmital.cz

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 5 Ročník X

10. března 2013

Duchovní slovo pro půst - Broskev a já...

Často vzpomínám na svého seminárního přítele Jirku a přemýšlím o našich společných rozhovorech, zejména o jednom rozhovoru na naší společné procházce. Jirka mi při něm vyprávěl o rozdílu mezi jezuita a františkány. „Víš, jaký je ten rozdíl?“, položil tehdy řečnickou otázku. „No, rozdíl je v přístupu k broskvi“, odpověděl si. A pokračoval: „Když uvidí broskev jezuita, pomyslí si: *‘To je ale krásná broskev, a tak šťavnatá...’, ta musí výborně chutnat.*‘ Ale protože je to jezuita, řekne si: *‘Já si tu broskev odřeknu, budu k sobě tvrdý, procvičím se tak v sebeovládání a porostu na cestě k Bohu.*‘ A jak si řekne, tak i učiní... Když uvidí stejnou broskev františkán, pomyslí si také: *‘To je ale krásná broskev, a tak šťavnatá...’, ta musí výborně chutnat.*‘ A protože je to františkán, řekne: *‘Děkuji Ti, Bože, že jsi mi přichystal k jídlu tak výjimečnou broskev.*‘ Usměje se a broskev zbaští...“ Tolik vyprávění mého přítele...

Proč zde zmíněnou „story“ předkládám? Snad proto, abychom si uvědomili, že půst, který nás ještě čeká v následujícím období, nemusí nutně znamenat odřikání se Božích darů. Nemusím si přece zbytek postní doby opakovat: „Nesmíš jíst ty sladkosti! Nesmíš se dívat na televizi! Nesmíš hýřit! Musíš být k sobě tvrdý!!!“ Půst naopak může znamenat, že Boží dary ocením a naučím se, jak jsou vzácné. Pak mohu před Hospodinem říci: „Děkuji Ti, Pane, že mám co jíst a že mi předkládáš tolik dobrot. Díky, Pane, že si ale mohu vychutnat právě tento jeden výborný dortík a ostatní sladkosti mohu přenechat jiným.“ A také si před Pánem mohu povzdechnout: „Díky, Hospodine. Ty jsi dal dar umění tvůrcům, kteří vyrobili tento nádherný televizní film. Děkuji Ti, že o něm mohu přemýšlet a nemusím si zážitek z tohoto filmu překrýt dalšími pořady...“ A nakonec mohu konstatovat: „Bože, ta sklenička piva mi ale bodla. A jak chutnala... Díky, že si tu chuť nemusím kazit přemírou dalších sklenic...“

Jde tedy o tzv. „pozitivní přístup k postu.“ Neperme se stále sami se sebou a nepokoušejme se jen o křečovitý sebezápor. Zkusme spíše s Boží pomocí, spojení s Pánem v modlitbě, vybírat si to krásné a dobré, co nám Hospodin nabízí a děkovat mu za to. Vychutnávejme Boží dary, které (byť někdy použitelné jen v malém množství) oblažují naše těla i duše a vedou nás ke svému Původci.

P. Jan Kuník

Zprávy

Chvála Kristu z Televize Noe z Ostravy,

Vážení, v neděli **10. března ve 20.30 hodin** odvysílá televize Noe exkluzivní dokument o konkláve, který velmi promptně vyrobila jedna španělská katolická producentská společnost a ostravské studio Telepace připravilo pro diváky TV Noe jeho českou mutaci.

Film přesahuje různé spekulativní teorie moderních sdělovacích prostředků o tom, kdo v příštích letech povede římskokatolickou církev. Naopak, prostřednictvím svědectví několika kardinálů a odborníků na církevní právo a historii představuje pozadí papežské volby v zajímavých souvislostech, jakož i dějinný pohled na fenomén konkláve. Jedinečné archivní záběry ze všech papežských voleb 20. století, které seznamují se zákulisím hlasování a přibližují složitá a tajemná rituála, dodávají celému filmu ještě větší hodnotu a slibují nevšední divácký zážitek.

P. Marcel Puvák, vedoucí náboženského vysílání TV Noe (redakčně kráceno)

Liturgické pokyny pro období sedisvakance

Všem duchovním správcům:

1. a) V období od 28. 2. 2013 po 20.00 hod. do zvolení nového papeže se v eucharistických modlitbách vynechávají zmínky o papeži (např. II. eucharistická modlitba: „Pamatuj, Bože, na svou církev po celém světě; veď ji k dokonalosti lásky v jednotě s naším biskupem N.“). Podobně se vynechává zmínka o papeži v Denní modlitbě církve.

1. b) Od 28. 2. 2013 po 20.00 hodině do zvolení nového papeže je možné během všedních dní použít mešní formulář Za dobrou volbu papeže (Misál, str. 815) nebo O Panně Marii, Matce církve (Misál, str. 890); preface bude postní, čtení ze dne, barva fialová. Doporučuje se, aby každá farnost alespoň jednou použila jeden z těchto textů. Na úmysl dobré volby papeže je vhodné pamatovat jak v rámci přímluv při mši svaté, tak v prosbách ranních chval a nešpor; i při soukromé modlitbě má tato událost mít své stálé místo. V závěru nabízíme několik možností, jak prosbu formulovat.

1. c) V den zahájení konkláve je možné použít mešní formulář O Duchu svatém (Misál, str. 885; včetně preface i červené barvy) a dle možnosti přinést mešní obětí na úmysl dobré volby papeže. Biblická čtení lze vybrat z lekcionáře VI/1 Za dobrou volbu papeže nebo biskupa.

2. Skutečnost zvolení nového papeže ať provází hlas zvonů. Jméno nového papeže bude zmiňováno v liturgii obvyklým způsobem. Při nejbližší bohoslužbě ať zazní Te Deum.

3. V den intronizace nového papeže se rozezní zvony a při mši svaté zazní chvalozpěv Te Deum a papežská hymna. Tyto pokyny mohou být v průběhu času ještě zpřesňovány, nebo s ohledem na vývoj situace dále pozměňovány.

Přímluvy

~ Modleme se za sbor kardinálů, kterému je svěřena volba nového Petrova nástupce: ať jim Bůh, který zná srdce všech, ukáže, koho pro tuto službu vyvolil. *nebo*

~ Modleme se společně s věřícími z celého světa za volbu nového římského biskupa: ať je provázena Boží ochranou a požehnáním. *nebo*

~ Modleme se za budoucího nástupce apoštola Petra, který má po jeho vzoru utvrzovat bratry a sestry ve víře v Ježíše Krista: ať ho Duch Svatý zahrne potřebnými dary k této službě. *nebo*

~ Modleme se za budoucího nástupce svatého apoštola Petra, kterému Pán svěřil klíče od Božího království: ať nás slovem i skutkem vede ke Kristu, který je Lásky.

Autor: Jiří Prinz Zdroj: Tiskové středisko ČBK

Diecézní setkání mládeže v Českých Budějovicích

Diecézní setkání mládeže českobudějovické diecéze se uskuteční ve dnech 22. a 23. března 2013 v Českých Budějovicích.

Páteční program bude probíhat v rekonstruovaném kostele Svaté Rodiny, kde se můžete těšit na přednášku P. Mgr. Ivo Prokopa na téma „Jak se na nás víra podepsala“ a muzikál o svatém Pavlovi z Tarsu s výmluvným názvem Tarsan, po té bude následovat večerní modlitba s adorací. Večerní program je otevřen široké veřejnosti.

Hlavním dnem setkání mládeže je sobota, zúčastní se ho také naši biskupové – Mons. Jiří Paďour OFMCap. a Mons. Pavel Posád. Po ranní katechezi nás čekají diskusní skupiny vedené animátory a bohoslovci, odpolední program se pak ponese v duchu různorodých workshopů a přednášek, kdy se můžeme těšit na skupinky zaměřené na duchovní život, vztahy, cestování a další témata. Závěrečný program bude od 14 hodin v klášterním kostele Obětování Panny Marie na Piaristickém náměstí,

kde též celé letošní Diecézní setkání mládeže vyvrcholí, a to společnou bohoslužbou v 15 hodin, kam jsou zváni všichni – nejen mladí.

Více informací na: <http://dcm.bcb.cz/clanky/Diecezni-setkani-mladeze-2013.html>, www.bcb.cz

Prohlášení ke kritice Dominika Duky

Přinášíme prohlášení ke dnes zveřejněné kritice kardinála Dominika Duky ze strany americké organizace obětí zneužívání kněžím (SNAP).

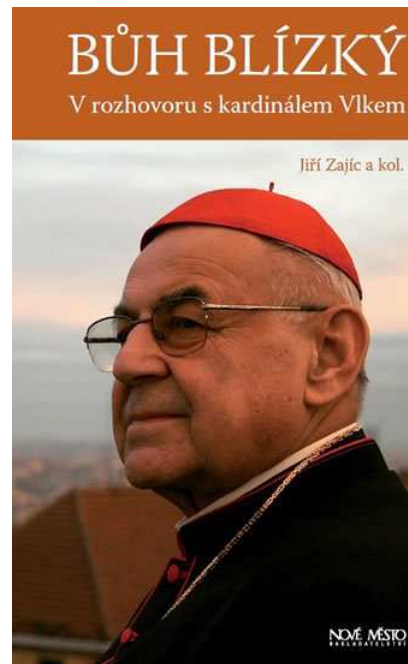
Kritika kardinála Duky ze strany americké organizace obětí zneužívání kněžím, že „nepodpořil oběti zneužití“, je neopodstatněná. Přichází v okamžiku, kdy je ze strany médií o kardinálské kolegium veliký zájem kvůli připravované volbě papeže a kardinálové, kteří nejsou doma a jsou vázáni mlčenlivostí, se jen těžko mohou bránit. Kardinál Duka si mohl takovému obvinění vysloužit tím, že upozorňoval (i při své cestě do USA) na skutečnost, že v případě zneužívání jde o problém celé naší společnosti, jejíž je církev součástí. Jde o problém rozpadlých rodin a uvolnění morálky obecně.

Současně kardinál Duka vždy trval na tom, že církev v těchto věcech musí být obezřetnější než ostatní instituce a že je třeba podpořit všechna opatření, která zneužívání znemožní.

Je třeba si také uvědomit, že v době, kdy ke zneužívání ve světě docházelo především, u nás komunistický režim neumožňoval, aby církev zakládala církevní školy. Paradoxně díky komunismu se tedy církvi u nás tento problém v podstatě vyhnul.

Vatikánský mluvčí Federico Lombardi k této věci řekl: „Sdružení známe delší dobu. Není jeho úkolem určovat, kteří kardinálové se smí účastnit konkláve. Kardinálové sami musí rozhodnout, kdo se účastnit smí, a kdo ne.“

<http://tisk.cirkev.cz>, 6. 3. 2013, 18:25

Nová kniha kardinála Miloslava Vlka

Začátkem tohoto roku vyšla kniha „Bůh blízký. V rozhovoru s kardinálem Vlkem“. Editorem dosud nepublikovaných textů a kázání a zároveň autorem rozhovoru s emeritním arcibiskupem pražským, který letos oslavil 80. narozeniny, je publicista Jiří Zajíc.

Životní jubileum kardinála Vlka se stalo podnětem k vydání knihy, která na téměř 400 stránkách zachycuje jeho myšlenky, úvahy a promluvy. Kniha kromě dosud nepublikovaných textů přináší také rozhovor na aktuální témata dnešní doby. Hovoří se v něm o otázkách hledajících a nevěřících, o osobním duchovním světě kardinála Vlka a mnoha dalších věcech duchovního světa. V kapitole „Očima druhých“ přibližují různé osobnosti život kardinála Vlka v prizmátu služby církvi, ekumenismu, Hnutí fokoláre. V obrazové příloze lze nahlédnout do některých spisů Státní tajné bezpečnosti. Kniha obsahuje i fotografickou přílohu.

„Základní zkušeností mého života je má víra, která byla pro mne vždy velkou podporou a silou. Ona mě nesla a chránila ve všech, i těch nejtěžších, okolnostech mého života: Bůh blízký, jehož slovo jsem poznával jako živé, účinné a útěšné, a proto jsem ho bral jako orientaci ve svém životě. (...) A hodnocení svého života a své činnosti nechávám v rukou Božích podle

Ježíšova slova: 'když jste vše vykonali, řekněte: neužiteční služebníci jsme, co jsme měli vykonat, to jsme vykonali...“.

V knize jsou zmíněny i „rozmítalské události“ a petice z roku 1978. Od příští neděle bude možnost zakoupit tuto knihu za zvýhodněnou cenu 200,- Kč. Jistě bude vhodným dárkem pro naše známé a přátele. Distribuci knih a výběr peněz má na starosti paní katecheta Helena Hochmutová.

Pašijový – Svatý týden

Květná neděle nebo též **Pašijová neděle** (lat. dominica palmarum) je pohyblivý křesťanský svátek, součást postní doby, jímž začíná Svatý týden. Případá na neděli před Velikonocemi a připomíná vjezd Ježíše do Jeruzaléma. Název svátku je odvozen od květů vrby jívy – kočiček, jenž se v tento den svěťí v kostelech a které mají připomínat palmové větve, jimiž lid vítal Ježíše. Pašijová se nedělí říká, neboť se o ní čtou pašije, tj. příběh o Kristově umučení ze synoptických evangelíí.

Modré pondělí, někde Žluté

Název je odvozen od látky, která se ten den vyvěšovala v kostele.

Šedivé úterý, někde i Tlusté

Byl to den, kdy byla poslední možnost se dosyta najíst. Na „Šedivé úterý“ hospodyňky uklízely a vymetaly pavučiny. Jinak tento den nebyl v lidových zvycích nijak bohatý a ani z náboženského hlediska nehrál tak velkou roli jako dny nadcházející.

Škaredá středa, též Černá či Sazometná

Název „škaredá“ je pravděpodobně odvozen od toho, že Jidáš žaloval „škaredil“ v tento den na Ježíše Krista. Další označení získala také podle toho, že se tento den vymetaly komíny. Podle lidové pověry se v tento den lidé neměli mračit, aby se nemračili o všech středcích v dalším roce.

Čtvrtek Svatého týdne

Při dopolední liturgii (která se koná pouze v katedrálách) biskup žehná oleje katechumenů, nemocných a křížmo a kněží obnovují své sliby.

Zelený čtvrtek

Zelený čtvrtek (lat. feria quinta magna) je podle křesťanské tradice poslední čtvrtek před Velikonocemi, součást Svatého týdne a první den velikonočního tridua. Začíná nešporami. Večerní liturgií se pak připomíná poslední Ježíšova večeře, ustanovení eucharistie a Ježíšovo mytí nohou jeho učedníkům. Naposledy před Velikonocemi při Gloria večerní mše zazní zvony („odlétají do Říma“). Zvuk zvonů až do Gloria Veliké noci nahrazují různé klapačky a řehtačky. Název vznikl přesmýčkou původního německého názvu Greindonnerstag (lkavý čtvrtek) na Gründonnerstag (zelený čtvrtek). Název dne pochází podle zelené barvy liturgických rouch před liturgickou reformou 2. vatikánského koncilu. Podle pověry se v tento den jedla zelená strava (špenát, zelí atd.), aby byl člověk celý rok zdravý. O Zeleném čtvrtku se při liturgii naposledy rozeznívají kostelní zvony a utichají až do velikonoční vigilie („odlétají do Říma“; viz též pověsti o zvonech), mezitím je jejich zvuk nahrazen řehtačkami a klapačkami.

Velký pátek

V křesťanském kalendáři je Velký pátek (lat. dies passionis Domini) pátkem před Velikonocemi, součást Svatého týdne a velikonočního tridua. Tento den je připomínkou smrti Ježíše Krista na kříži. Katolická liturgie obsahuje čtení z Písma, Janovy pašije, často předvedené dramaticky nebo hudebně. Zvláštní součástí liturgie jsou dlouhé přímluvy (za církev, za papeže, za služebníky církve a za všechny věřící, za katechumeny, za jednotu křesťanů, za židy, za ty, kdo věří v Boha, ale nevěří v Krista, za ty, kdo nevěří v Boha, za politiky a státníky, za ty, kdo trpí). Pouze v tento den je také součástí liturgie uctívání kříže a neslaví se v něm eucharistie, podává se však svaté přijímání (z hostií, jež byly proměněny na Zelený čtvrtek). Výjimky se objevují jen velmi vzácně, např. v roce 2009 Svatý stolec povolil sloužení pohřební mše při státním pohřbu 205 obětí zemětřesení, které postihlo kraj Abruzzo ve střední Itálii. Pravoslavní též eucharistii neslaví, ale třikrát se během dne scházejí k modlitbě. Velký pátek je jedním ze dnů přísného postu. Zvláštní bohoslužby se konají i v mnoha protestantských církvích.

Den Kristova ukřížování je v lidových pověrách spojován s magickými silami. V tento den se měly otevírat hory, které vydávaly své poklady, a v tento den se nemělo nic půjčovat, protože půjčená věc by mohla být očarována; nesmělo se hýbat se zemí (rýt, kopat, okopávat) ani práť prádlo, protože by bylo namáčené do Kristovy krve.

Bílá sobota

V křesťanském kalendáři je Bílá sobota (lat. sabbatum sanctum, s. magnum či s. luminum) dnem před Velikonoční nedělí, součást Svatého týdne a velikonočního tridua. Během dne se nekonají žádné obřady ani mše svatá. Výjimkou je kromě liturgie hodin obřad Efeta, kterým jsou katechume-

ni připraveni na samotný křest. V západní církvi je zvykem během Bílé soboty konat tzv. „bdění u Božího hrobu“. Ve východní církvi (a dnes i v některých východem inspirovaných katolických společenstvích) je také zvykem na Bílou sobotu slavit liturgii připomínající pomazání Kristova těla, uložení do hrobu a rozvíjející tajemství Kristova „sestoupení do říše mrtvých“.

Velikonoční vigilie

Bílá sobota liturgicky končí okamžikem zahájení obřadů noční bohoslužby zvané Velikonoční vigilie, která již zahajuje slavení neděle Zmrtvýchvstání Páně. Tato vigilie (od slova „bdění“) je někdy nesprávně nazývána „liturgií Bílé soboty“. Dnem Bílé soboty končí půst. Svůj název den získal zřejmě od bílého roucha nově pokřtěných, kteří jsou křtěni při velikonoční vigilii (ta ovšem k Bílé sobotě v pojetí starokřesťanské ani dnešní liturgie nepatří), nebo může pocházet i z lidových zvyků velkého úklidu a bílení, konaných tento den před nedělí Zmrtvýchvstání. Bílá sobota je tak prostředním dnem velikonočního tridua, která začíná na Zelený čtvrtek večer, pokračuje Velkým pátkem a Bílou sobotou a vrcholí Velikonoční vigilií ústící do neděle Zmrtvýchvstání Páně.

Velikonoční neděle

Slavnost Zmrtvýchvstání Páně (též Velikonoční neděle nebo Boží hod velikonoční) je největší slavností křesťanského církevního roku, při níž se slaví Kristovo vzkříšení a vítězství nad smrtí. Neděli Zmrtvýchvstání předchází Velikonoční vigilie, bohoslužba noci, v níž byl Ježíš vzkříšen. Oslava Velikonoc bezprostředně trvá po celý velikonoční oktáv, avšak velikonoční doba jako taková končí až 50. dne, slavností Soslání Ducha svatého (Letnice).

Velikonoční pondělí (někdy též Červené pondělí) je dnem, který následuje po neděli Zmrtvýchvstání Páně. V našem prostředí je spojeno s nejrůznějšími tradicemi a zvyklostmi, které lze zařadit k přechodovým rituálům končící zimy a nastávajícího jara. Tato nekřesťanská praxe byla v průběhu dějin v různých kulturách teologizována a zasazena do křesťanského rámce. Církevní oslava Velikonoc má zcela jiný rámeček, jímž je Kristovo vítězství nad smrtí (tj. vzkříšení) – základní bod celého křesťanství. Velikonoční pondělí je jedním ze dnů velikonočního oktávu, kdy křesťané prožívají velikonoční radost ze svého vykoupení. Není mezi těmito dny nijak zvláštní, ale historicky došlo k tomu, že pouze pondělí zůstalo dnem pracovního klidu, v němž se dopoledne slaví slavnostní liturgie. V minulosti krom toho bývalo zvykem, že po významných svátcích následoval jakýsi volný den (odtud např. Pondělí svatodušní či Svátek sv. Štěpána). Tyto volné dny po svátcích doprovázely různé lidové zvyky, které byly součástí běžného života. V našich krajích je zvykem chodit s pomlázkou. Pomlázka je pletený prut, kterým chlapani bijí děvčata z okolí, většinou přes hýždě; za to dostanou malovanou vajíčka čili kraslice. Velikonoční koledování nabírá krajově rozličných podob. O pomlázce se zmiňuje již pražský kazatel 14. století Konrád Waldhauser.

Wikipedie, http://kouzlozdomova.cz. Redakčně upraveno.

Duchovní slovo pro Velikonoce

Milí bratři a milé sestry v Kristu, v duchu přede mnou hoří Kristův oheň, zapálený u kostela o Velikonoční vigilii a připomínám si své každoroční promluvy o tom, jak má tento oheň hořet v našich srdcích a svítit na cestu těm, kdo jsou nám poslání…a stále mám v sobě ten pocit nedosta-tečnosti svých slov.

A jak tak přemýšlím o tom, zda bych Vám i sobě nemohl tímto duchovním slovem pomoci k většímu pochopení té hloubky onoho tajemství, že v nás hoří Pánův oheň, přichází mi od Hospo-dina do rukou krátký příběh. A já pevně doufám, že Vám ony hlubiny otevře za mě…

Přeji Vám požehnané čtení a rozjímání. Vyprošuji Vám požehnané Velikonoce.

P. Jan Kuník

A zde je onen příběh: „Skotská loď“

„Tenhle příběh mi vyprávěl můj skotský přítel za jedné větrné noci v jeho domě na pobřeží,“ řekl dr. B. T., který nám slíbil na dobrou noc příběh s posláním. „Prý se v jejich rodině traduje, předává se z pokolení na pokolení…“

Doktor T. se zahleděl do krbu, kde za tichého praskotu řeřavěla a dohasínala polena. „Jeho předkové byli rybáři odnepaměti a málokdo z nich zemřel doma v posteli, většinou zahynuli

VELIKONOČNÍ PŘÍLOHA

v mokré mřížce, jak se tam říká smrti ve vlnách. Manželky, matky a dcery se při každé bouři, kterou trávili jejich blízcí na moři, bály, že už nikdy nespátí své milované – a nebylo divu, pobřeží je tam zlověstné a nebezpečné i pro toho, kdo je dobře zná.

Aby se rybářům usnadnila práce, dělávalo se ledaco: na pobřeží se zapalovaly ohně pro navigaci, zpravidla jezdilo několik člunů současně, aby se mohly podporovat. Všichni v tom kraji byli od dětství dobří plavci. A přesto se poměrně často stávalo, že lodě vypluly a nedopluly. Tak se jednou ztratila i loď, na níž vyjel na moře... počkejte... ano, manžel prababiččiny sestry, tak to přítel říkal. Zkrátka, rybář zrána vyplul a nevrátil se. Po dvou týdnech věřili už všichni, že je mrtvý, jen ne mladičká vdova, která nemohla pochopit, že by její novomanžel NEBYL. Ano, je velmi těžké přijmout a pochopit, že ten, kdo po léta žil po našem boku, náhle NENÍ. Přicházela každý den k moři, když se ostatní rybáři navraceli, a vyhlížela manželovu loďku. Nemluvila. Skoro nejedla. Chodila v černých šatech po pobřeží a sousedé ji s úzkostí pozorovali, nebyla by první, koho by velká láska připravila o rozum. Každý večer chodila zapálit na velký útes oheň, aby manžel nezbloudil, aby věděl, kam se má vrátit.

Týdny plynuly a noc co noc se krásná mladá dívka v černých šatech vydávala na útes. Rodina se pokoušela ji odvézt z kraje. Sousedé se snažili rozmluvit jí její počínání a vrátit ji do života. Neuspěli. Několik mladíků se s ní snažilo zapříst rozhovor, byla půvabná a na poměry v tom kraji i zámožná, kdekterý by ji rád uvedl do svého domu. A pak ji jednou spatřili, jak běží dolů z útesu, mává rukama a křičí. Zbláznila se, pomysleli si. Ale ona letěla jak pták a plakala – štěstím. Sbíhala přes osadu dolů k moři a mávala pažemi, jako by chtěla obejmout toho, koho milovala, jako by ho přivolávala. Lidé pospíchali za ní plni obav. Na břehu stál její muž. Živý, zdravý, rozeběhl se ke své ženě a vzal ji do náruče. Vysvětlilo se, že ztroskotal na malém ostrůvku a přežíval na něm, pil dešťovou vodu, jedl všechno, co se jíst dalo. Musel čekat, až vlny k ostrůvku přihnaly trosky z jiného plavidla, těmi svou loďku vyspravil a pak vyplul nazpět. Bloudil, ale nakonec spatřil zář na útesu, zář z ohně, který každou noc zapalovala jeho žena, ta, již v osadě kvůli jejímu chování považovali za pomatenou. Přežil díky světlu, jež rozsvítila ta, která ho milovala, i když jí to kdekdo rozmlouval a někteří se jí dokonce kvůli tomu i posmívali. Přežil, protože jeho žena se nebála výsměchu, poslouchala hlas své naděje a udělala pro tu naději všechno, co mohla. Stáli na pobřeží, sousoší věrnosti, lásky a síly, sousoší ozářené svítílnami těch, kteří jim nevěřili a teď je užasle a radostně obstoupili.

Čili šťastný konec. Ale já si říkám: Každý den vyplouvají naši blízcí na svá moře, do vln svých starostí a trýzní, každý večer čekají na světlo, které jim můžeme rozsvítit jen my. Dočkají se? Spatří to světlo dnes večer? Neztroskotají?*

Eduard Martin. Andělské vteřiny, Karmelitánské nakladatelství, Kostelní Vydří, 2005

*Redakční rada Farního zpravodaje
přeje všem farníkům
hojnost Božího požehnání
ve zbývajících týdnech postní doby,
o Svatém týdnu a Velikonocích...
Pán Vám dopřej radost a pokoj z Krista,
který vstal z mrtvých!*

Zmrtvýchvstání Krista, Lucas Cranach, 1558

Den		Mše svaté a jiné události v Rožmitále a okolí od 11. do 24. března 2013			
		Starý Rožmitál		Hvožd'any	Ostatní
		farní kostel Povýšení sv. Kříže	filiální kostel sv. Jana Nepomuckého		
Pondělí	11. 3.		mše sv. není		
Úterý	12. 3.		mše sv. není		
Středa	13. 3.		mše sv. není		
Čtvrtek	14. 3.		mše sv. není		
Pátek	15. 3.		17,30 křížová cesta 18,00 Za Josefa a Marii Marešovy, rodiče, Albínu Beranovou a Josefa Ráže (P. Jan Mikeš)		
Sobota	16. 3.		17,30 křížová cesta 18,00 Za Josefa Drazdíka, jeho rodiče, rodiče Větrovských a oba zemělé rody		9,30 setkání ministrantů fara
Neděle	17. 3.	5. neděle postní 7,45 křížová cesta 8,15 Za Josefa Částku, jeho otce a d. v. o.		10,00 mše svatá + zpoz. den	
Pondělí	18. 3.		mše sv. není		
Úterý	19. 3.		17,00 Za rodiče Josefa a Josefu Hořejší a všechny zemřelé členy rodin Hořejších a Zajonců		
Středa	20. 3.		17,00 Za Josefu a Aloise Folaufovy a jejich děti		18,00 modlit. skupina terasa Společ. centra
Čtvrtek	21. 3.		8,30 Za Ladislava Varvařovského, oboje rodiče a d. v. o.		17,00 mše svatá Voltuš 19,00 farní rada fara
Pátek	22. 3.		17,30 křížová cesta 18,00 Za Marii Kulovanou, manžela a dceru Marii		
Sobota	23. 3.		18,00 Za rodinu Kodatovu a Sýkorovu a d. v. o.		od 16,00 zpovědní den městský kostel
Neděle	24. 3.	Květná neděle 7,45 křížová cesta 8,15 Za Rostislava Němečka, rodiče a sourozence		10,00 mše svatá	

Den		Mše svaté a jiné události v Rožmitále a okolí od 25. března do 7. dubna 2013			
		Starý Rožmitál		Hvožd'any	Ostatní
		farní kostel Povýšení sv. Kříže	filiální kostel sv. Jana Nepomuckého		
Pondělí	25. 3.		mše sv. není		
Úterý	26. 3.		17,00 volná intence		
Středa	27. 3.		17,00 Za Růženu a Josefa Jedličkovy a jejich syna Františka		18,00 biblická hodina Společenské centrum
Čtvrtek	28. 3.	Zelený čtvrtek 18,00 Ke cti Eucharistie			14,30 mše sv. Centrum soc. služeb
Pátek	29. 3.	Velký pátek 17,30 křížová cesta 18,00 velkopáteční obřady			
Sobota	30. 3.	Bílá sobota – adorace u Božího hrobu 19,00 Vigilie Za farnosti			
Neděle	31. 3.	Slavnost Zmrtvýchvstání Páně 8,15 Za farníky		10,00 mše svatá	
Pondělí	1. 4.		8,15 Za Marii a Adolfa Trčkovy, rodinu Trčkovu a Průchovu	10,00 mše svatá	
Úterý	2. 4.		mše sv. není		
Středa	3. 4.		18,00 Za rodiče Závěských, jejich děti a snachu		18,00 biblická hodina Společenské centrum
Čtvrtek	4. 4.		8,30 volná intence		18,00 mše svatá Voltuš
Pátek	5. 4.		18,00 Na poděkování za rodiče Trčkovy, bratra Adolfa a d. v. o.		
Sobota	6. 4.		18,00 Za Josefa Drazdíka, jeho rodiče, rodiče Větrovských a oba zemělé rody		
Neděle	7. 4.	2. neděle velikonoční, Neděle Božího milosrdenství 8,15 Za Josefa Částku, jeho syna a d. v. o.		10,00 mše svatá	16,00 koncert ZUŠJJR farní kostel